



רחל וולפג'ה, הנוצרי הקוסם" בימי הביניים

היא אייפער לדעת אם רומי שניידר ע" מדת בראש הבוגדים, ואייפער לדעת אם מחלקת הריגול הנגדי של הוד מלכותה אינה זרוע סינית, ואייפער לדעת מי הורג את מי, ומדוע.

דבר אחד ברור: המדובר אינו בסודות אטומיים, ולא במדען הרוצה להשתלט על העולם, אלא סתם עסק מלוכלך של כסף וסחנות.

כל זה על רקע נהדר ומלא הומור בריטי, של מסיבות בלונדון העליונה, של בוהימה מפוקפקת וסימפטיה, ולעג לכל מה שאפשר ללעוג לו.

מובן שאוטלי השלומיאל מנצח. ומובן שכל המזדורות שהיו צריכות לפוצץ אותו מופצצות את כל האויבים שלו, כולל הרוצח השכיר, שהוא הדמות המעניינת ביותר ב"סרט. אבל זה לא נצחונם של הצדק, ואפילו לא נצחונם של המלו, אלא של המיקרה. סרט לחובבי הומור טוב.

בריטניה

אין

גבול

בשעה 7.30 בבוקר הופיע רינגו באולפן הסרט — בפגישה. "למה לא?" אמר לי עמיתו, "הרי ממילא אני צריך להתלבש כאן מחדש!"

הסרט הוא הנוצרי הקוסם, ובו מקווה רינגו סטאר, איש החיפושיות, לפתוח ב"קאריירה קולנועית חדשה. הוא משחק בו, נוד, המאומץ עליי מיליונר משוגע (פיטר סלרס). המיליונר מסתובב בעולם ביאכטה, הממוצעת עליי 91 שפחות-חותרות, בנו סח עבדי-הספינות של ימי-הביניים. כל ה"נערות האלה עירומות, ומפקחת עליהן רחל ולטש, המצלפיה בהן בשוט אכזרי. היא גם מציעה להצליף ברינגו, אבל הוא רוצה דווקא באהבה.

אני מוכן אפילו לגזוז את שערתי כש"ביל קאריירה קולנועית!" הכריז רינגו, עורר בכך את זעמם הנוראי של מעריציו. בינתיים הוא מוכיח שאין גבול בקולנוע — בעירום.

קולנוע

ההפתעה היחידה היתה — שהיא לא התאבדה, אלא מתה מוות טבעי משיכרון יי-שיכרון לב.

סרטים

אווירה אמיתית

מצור (סטודיו, תל-אביב; ישראל) אי-אפשר לדבר על הסרט מצור מבלי לדבר על מה שאין בו. ניכר שהבמאי (גילברטו סר פאנו) הרגיש את עצמו חופשי מכל השתעב" דות לטיפור עלילה, או לבנייה פסיכולוגית של דמויות, ומה שהוא ניסה וגם הצליח לעשות זה לעשות סרט אובייקטיבי, על הב" לה שלמה הנמצאת מבחינה אובייקטיבית ב" מצור.

עוד דבר שאין בסרט הוא הנופה לטעם שוביניסטי של קהל, המוחא כפיים בכל פעם שמראים לו מירוף.

חוץ מהדברים השליליים בסרט, יש בו גם דברים חיוביים. יש אווירה מתוחה ומעי" קה של מצור, פשוטו כמשמעו. את האווירה היומיומית של מלחמה בלתי-פוסקת בגבור לוח, ושל מירופים בלתי-פוסקים, הצליח הבמאי להמחיש דווקא בסצינות פשוטות של שתיית כוס-קפה בדירה בשיכון, בעמידה ב" תור לאוטובוס, ללא שמץ של הירוואיות.

המישחק של כל המשתתפים (גילה אלמי גור, יהורם גאון, דן בן-אמון) מאופק, כשם שהסרט כולו מאופק, ודווקא האופק הזה

כוכבים

ג'ודי ז'ל

היא קמה כל כך הרבה פעמים לתחייה, שכאשר מתה השבוע, נראה הדבר כעוד תח" נה בדרך-היסורים של ג'ודי גארלאנד.

גברים שהם כיום בגיל העמידה זכרו או" תה בתור הנערה התוססת והיפה, בסידרת הסרטים על משפחת השופט הארזי. שם הו" סיעה תמיד לצידו של עוד נערי-בלא: מיקי רוני. הם זכרו אותה גם ככוכבת הקוסט מארץ עוי.

היא שרה ורקדה אל תוך ליבותיהם של צופי הקולנוע, בימים שהסרט היה יצירה מתקתקה וורודה.

ככה ואהב אותה. כאשר התבגרה, אבד עולמה. ילדות-פלא אחרות תפסו את מקומה בתחית סולם הגילום; ובצמרת של טו פצות-הימן הוהרות.

ג'ודי התחנתה, ניסתה להקים משפחה, ללדה בת והתגרשה. היא ניסתה לבנות קאריירה של זמרת — ונכשלה. היא שקעה לתוך דיכאון עמוק, ניסתה להתאבד. וגם בזה נכשלה.

ארבע פעמים התחנתה — וארבע פעמים הסתיימו נישואיה בנט. כאשר נפטרה, היתה נשואה לבעלה החמישי, בעל דיסקוטק לונ" דוני.

אוויה הגדול של ג'ודי — בעיני עצמה, לפחות — היה השומן. היא נאבקה עימו, התענתה בדיאטות חמורות, נתנה מספר



רינגו ורחל וי 91 השפחות העירומות מסביב לעולם

הופעות — וירדה מן הבמה כשהיא אכולת דיכאון.

שוב עלתה על הבמה, אך לא כדי לבנות קאריירה חדשה. היא שרה את שירי שנותיה היפות ביותר — והקהל המזדקן כבה מרוב נוסטאלגיה. קולה היה כבר צרור, היא ויי פה, שירתה נקטעה באמצע — אך הקהל אהב אותה.

היה נדמה כי ג'ודי חזרה לעולם הבד בקול תרועה, אחרי ירדתה. בסרט כוכב נולד, אשר חובר ובוים במיוחד עבורה, בסוף שנות החמישים, אמנם הצליחה ג'ודי להכות גלים בליבות מעריציה הישנים ואף בליבות אלה שעדיין לא הכירוה. אך היה זה סרט אחד ובודד, ושקיעתה נמשכה ל" אחרי.

היא לקחה את הנוסטאלגיה לסיכוב ב" עולם, ונדמה היה שמעריציה משיבים לה את רוחה-החיים. אבל הדיכאון כירסם בה. היא המשיכה לשתול לשכרה ולהשתמש ב" סמים. השבוע בא הקץ. היא נמצאה מתה בדירתה, כשהיא בת 47 בלבד.

הבטיחו לי שבארצות-ערב נותנים עדיין רשימות לפתח דיסקוטקים.

★ ★ ★

צרות בגלל גודרה

איך התחיל הש.ב. לחשוד ב"ז' הו" אנתי את נאצר להיפגש איתי בירוש" לים העתיקה. הוהרתי אותו מראש שית" חפש לאבא אבן. אבל לך תסמוך על הער" בים: פיתאום הוא מופיע לי בשתיים ב" לילה, באמצע המיסעדה של סהלמרס — בתור נאצר. הוא התנצל שהיה עליו למחר לישבה דחופה של הבע"ת, וניכר בפגישה שלנו רק ברגע האחרון. על האפור שכח לגמרי. לרוע מזלי היה בעל המיסעדה איש הש.ב. הוא העביר מייד את האינפורמציה למטה — וזאת היתה תחילה המפלה שלי. קיימתי פגישה עם עראפאת בבסיס" צנחנים. את האינפורמציה על המשאומתן לקבלת טנקי הצייפסין העברתי לסוריה כשהופעתי ברמת-הגולן, באמצעות האנ" טנה המחברת לגיטרה שלי. כאשר שרתי בלטה את השיר תל-אביב, תל-אביב מודע" תי לערבים שתי-אביב במצבה-כן. לפני שעצרו אותי, הספקתי עוד להעביר שני מכתבים לפטמה אל-נבולסי בקאהיר. את התשובות ממנה קיבלתי באמצעות חש" בנות-המים של עיריית בתים. דרך-אגב, תודתי נתונה גם לחברת-ההשמל וכן לשני רותי הרדיו והטלוויזיה.

★ ★ ★

מפחד מאשתו

איך זה קרה שהסתבכתי עם כל אר" צות-ערב? ובכן, בהתחלה עבדתי רק בשביל מצרים, מדינה מודרנית ותרבותית. הכסף היה מובטח דרך מוסקבה. את התש" לום קיבלתי בדולרים, והשקעתי אותם ב" נת"ד.

אלא שאחרי כמה שירי בוטיבום ותל- אביב, תל-אביב התקשר איתי גם ראש" המודיעין הירדני, והזמין אצלי כמה יד" עות קטנות, אותן העברתי לו באמצעות השיר עונה עונה.

הסוכן הסורי, לעומת זאת, הגיע אלי במיקרה. גם הוא זמר במיקצועי, וסוכן טלוויזיה. לא זוכר של איזו פירמה. גם הוא ביקש ממני ידיעה או שתיים. הסכמתי, אך בטעות כיוונתי את הרמקולים לעבר לבנון — והידיעות שלי, שהיו מיועדות לדמשק, הגיעו לביירות, וכימעט גרמו שם להפיכה. היה סקנדל קטן, וקיבלתי אפילו איום מאוס-קולטום שאם אמשיך להתרשל בעבודה, לא ישמעו יותר את הפיומונים שלי בקול-קאהיר.

המכה נפלה עלי בדיוק כשהייתי בחופ" שה, לפני שבוע. עצרו אותי לחקירה. כדי להוכיח לי שישאל היא ארץ נאורה, לא לקחו אותי לבית-הסוהר: הזמינו עבורי חדר בשרתון, והביאו אותי לשם באמצע הלילה. התנאים במצער היו מצויינים: מזווג אחיר וחמש ארוחות מצויינות ליום. מה" דיאטה ששחתי בכלל, מרוב עצבנות. כע" בור יומיים הביאו לי חתיכה לחדר. הבנתי מייד כמוכן שבדרך זו הם רוצים להוציא ממני ידיעות. הסברתי להם שאני מפחד מאשתי ושומר על שמי הטוב, אז אני מצ" טער, לא אוכל לארח אותה אצלי בתוך הש.ב. הבינו שיש להם עסק עם שפיון מנוסה. הפסיקו עם ההצגה, ושלחו אלי מייד שני חוקרים שיעבדו עלי ברצינות. אבל כששמעו החוקרים ששמי ארום סאן, הם כליך התלהבו, שבמקום על עבירות ביטחוניות חקרו אותי במשך ארבע שעות על הפולקלור היוני.

★ ★ ★

ערבות של מידיון

יום החמישי נכנס הבוס שלהם, יהודי נמוך וקרח עם אף, כשראה מה הולך שם, סילק אותם בכערה וניגש לעניין ברצינות: "עבור איזה מדינות-ערב ריגלת? איזה ידיעות העברת? כמה שילמו לך?" הוא עמד מולי עם מיקלע ביד, כשלמות" ניו אשכול רימונים, וכל הזמן שאג. ראיתי שהפעם הם ברצינות, ונורא נבהלת. סיפרתי מייד את הכל. נשבעתי בדמעות שיותר לא ארגל, ושהאיה ילד טוב. הבוס ריחם עלי ונתן לי שוקולה. שמחתי כליך על היחס היפה, שהתחלתי לשיר מייד על כל לשון ליבר תמיד ראשון. אבל זה דווקא עיצבן אותו, והוא הכניס לי סטירת-לחי ועזב את החדר. כעבור שפתיים הגישה לי הנהלת המלון חשבון על 2,000 ל"י.

וזה סוף הסיפור. אשתי חתמה עבורי על ערבות של מיליון לירות, ומאז אני חוסש, ועכשיו אני אום עטוק מאוד. לק" ראת הבחירות פנו אלי כבר כמה משלגות שאעבור בשבילך. כבר עשיתי בשביל אחת מהן גיב קטן. שרתי את השיר אחרי, וב" זה הודעתי למי שהודעתי:

"נאל היתה, דין מאחר"ך."